

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10

N:o 12
Joulukuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

38. vuosikerta 1933

Jouluna

Terve, oi Joulu, iltamme armain,
Terve, te kynffilät loistelevat!
Enkelten laulu jo kaikui parhain,
Taivaat ja maakin nyt riemuif-
sevat.

Jumalalle kunnia nyt korkeudessa,
Maassa rauha, ihmisille hyvä
tahto myös.

Terve, oi Joulu, iltamme armain,
Terve, te kynffilät loistelevat!

NAEMA HELSINGIUS

Varhain perjantaiamuna t.k. 8 p:nä sammutui rauhallisesti pitkällisen taudin jälkeen Turussa ent. kuuromykkäinopettajan *Naema Helsingiuksen* maallinen elämä 74:nnellä ikävuodellaan.

Naema Maria Helsingius oli syntynyt 3 p. syysk. 1860 Lohjalla, jossa hänen isänsä tohtori Gustaf Fredrik Helsingius oli rovastina, naimisissa Rosina Heurlinin kanssa. Käytyään koulunsa Turussa, oleskeli Naema Helsingius useita vuosia kotonaan jatkaen omin päin opinnoitaan. Hiljainen elämä sivistyneessä kodissa oli painanut hänen luonteesensa sen kunnollisen, vakavan leiman, joka hänessä niin hyvin aina huomattiin.

Isänsä kuoltua neiti Helsingius halusi valmistautua kuuromykkäin opettajattareksi, opiskeli Ruotsissa Manillan suuressa kuuromykkäinkoulussa, jossa hän v. 1888 suoritti kuuromykkäinopettajan tutkinnon, sekä sen jälkeen tutkinnon Tammisaaren seminaarissa. Aluksi vuoden ajan neiti Helsingius opetti kuuromykkälapsia Lohjalla, mutta jo v. 1889 hän sai kutsun Kuopion kuuromykkäinkoulun opettajattareksi, jossa toimessa hän erinomaisella taidolla, varsinkin uskonnon opettajana, vaikutti aina v. 1913, jolloin hän heikontuneen terveytensä takia erosi varsinaisesta opettajatoimestaan muuttaen Helsinkiin. Sielläkin hän opetti silloisessa vastaperustetussa kuuromykkäinkoulussa, kunnes v. 1919 muutti Turkuun. Opettajatoimensa aikana laajensi neiti Helsingius tietojaan useilla opintomatkoilla Skandinaavian maissa ja Saksassa.

Opettajana neiti Helsingius oli erinomaisen tunnollinen, omisti kaikki voimansa ja sydämensä lämmön ei ainoastaan koulutyölleen,

vaan myös entisten oppilaittensa huoltoon, ollen heidän kanssaan elämänsä loppuun asti ahkerassa kirjeenvaihdossa, rohkaisten, tukien ja neuvoen heitä. Kesäaikana hän kävi heidän luonaan, järjesti heille kesäkursseja, oivaltuaen miten tärkeitä on, että kuuromykkäinkoulujen entiset oppilaat saavat tilaisuuden tietojensa uudistamiseen, lisätietojenkin saamiseen, tullen tämä aate sittemmin otetuksi käytäntöön sekä Ruotsissa että Tanskassa.

Myöskin kirjallisella alalla on neiti Helsingius ahkerasti toiminut kuuromykkäin hyväksi. Etupäässä uskonnollista lukemista hän on toimittanut heille, tehden heidän henkisen elämänsä kohottamiseksi sitten suuren työn. Niinpä hän on julkaissut »Saarnoja kuuromykkäille», »Yksinkertaisia Lutherin Katekismuksen selityksiä», »Jeesuksen sanoja Johanneksen evankeliumista», »Opastusta Raamatunlukijoille» y.m. Myöskin oppikirjoja kuuromykkäinkouluille neiti Helsingius on laatinut. »Kertomuksia kuuromykkäille» ja »Oma maa» ovat suuressa määrin tehneet palvelusta heidän lukuopetuksessaan. Samoin »Kuuromykkäin Lehti» on vuosikymmenien kuluessa saanut levittää hänen ystävällisiä ja opettavaisia neuvojaan lukijoilleen.

Suuriarvoisen työn on neiti Helsingius suorittanut myös Vaajasalon langettavatautisten kodin ja NNKY:n hyväksi.

Kaikki, jotka joutuivat tekemisiin neiti Helsingiuksen kanssa, löysivät hänessä vilpittömän, oikeamielisen ja luotettavan toverin ja ystävän. Eivätkä vähemmän häntä kiitollisuudella muistele ne monet kymmenet opettajakokelaat, joille hän aikoinaan oli valmis antamaan neuvojaan ja opastamaan vasta-alkavia vaikealla kuuromykkäin opetusalalla, avaten heille aina kotinsa ja uhraten heille aikansa. Aina tulevat myös kaikki Suomen kuuromykkät säilyttämään opettajastaan ja hyväntekijästään Naema Helsingiukselta kuolemattoman muiston.

E. J. P.

LIISA AHONEN

In memoriam.

Tänä päivänä sinä, huomenna minä — se hän on elämän laki.

Kuolemasi ei tullut minään yllätyksenä. Sairastithan pitkällistä tautia, koko viime kevään olit sairaalassa. Sieltä kesäksi kotiisi menit, lepäämään ja uusia voimia kokoomaan. Mutta toisin kävi. Syksyllä kerrottiin: olet taas sairaalassa, tilasi on arveluttava. Niin se on: Ihminen päättää, Jumala säättää.

Siitä on tuskin toista viikkoa kulunut, kun kävin sairaalassa Sinua tervehtimässä. Näin Sinun kärsivän silloin suuresti, mutta et valittanut. Lähtiessäni lupasin tulla taas. En tiennyt, että silloin en enää kohtaisi vakavaa katsettasi, silloin jo ijäksi olit silmäsi ummistanut. Liekö ollut minulla aavistus siitä, koska aivan kuin itsestäni pois lähtiessäni, sanoin: Hyvästi, Liisa! Ennen olin aina toivottanut näkemiini!

Muistan Sinut velvollisuudentuntoisena, vakavana ihmisenä. Siinä suhteessa saatoit olla muille esimerkkinä. Työ oli aina ennen muuta etusijalla elämässäsi. Muistan Sinun aina sanoneen: Työ on tärkeämpää kuin huvittelu. Niinikään olit säästäväinen, et rahojasi haaskannut turhiin milloinkaan. Siinäkin suhteessa oli meillä oppimista Sinussa.

Nyt olet poissa ainiaaksi, tuskasi ovat lopussa. Inhimillisesti katsoen päättyi matkasi liian lyhyeen, parhaassa iässä olit vielä. Mutta se, mikä meidän ihmisten silmissä monesti näyttää käsittämättömältä, sen suuri Luoja tietää parhaaksi meille itsekullekin. Tutkimattomat ovat Jumalan tiet.

Olet nyt päässyt sinne, missä »helkky mykkäin kieli, kuulee korvat kurojen». Lepää rauhassa!
Mila.

RIIHIMÄEN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN 20-VUOTISTOIMINTA

Arvoisat läsnäolijat! Tämä vuosi on merkivuosi yhdistyksemme historiassa. 20 vuotta sitten lokak. 19 p:nä 1913 lausuttiin yhdistyksen syntysanat. Silloin kokoonnuttiin Riihimäen Palokunnantalolle yhteistä kokousta pitämään ja asiasta keskustelemaan, 16 henkeä oli saapuvilla, joista kutsuttuina hrat John Sundberg ja Eino Karilas H:gistä. Yksimielisenä päätöksenä oli yhdistyksen perustaminen Riihimäen ja sen ympäristöseutujen kuuromykille. Alussa oli toiminta hapuilevaa, pöytäkirjaa ei pidetty ja seuraavana vuonna laadittu sääntöehdotus jäi toistaiseksi lepäämään. Kykenevistä toimihenkilöistä oli puute, sillä tunnetusti ja luonnollisista syistä kuuromykät ovat henkisesti vähäväkisiä. Harvat ovat kehittyneempiä ja vielä harvemmat julkiseen toimintaan kykeneviä ja innostuneita. Tämä pystyvien toimihenkilöiden puute painoi erittäin raskaana varsinkin Riihimäen vastaperustetun kuuromykkäin yhdistyksen keskuudessa. Lisäksi vaikutti lamauttavasti yhdistyksen alkutoimintaan nelivuotinen maailmansota ja sen jälkeen puhjennut punakapina. Kokouksia voitiin pitää kerran tai pari vuosittain.

Mutta v:sta 1920 alkoi yhdistyksen toiminta tulla vilkkaammaksi, sääntöehdotus hyväksyttiin ja päätettiin liittyä haaraosastona Suomen Kuuromykkäin liittoon yhdistyksen oltua sitä ennen itsenäinen. Liitolta saatiin vahvistus sääntöihin, tosin pienin muutoksin ja korjauk-

Lauri Vainola

sin. Lisää toimihenkilöiksi pystyviä saatiin kun jäseneksi liittyi Hämeenlinnassa asuvia kuuromykkiä, joista mainittavimmat ovat Ida ja Hannes Ylén. Molemmat kuuluivat useamman vuoden yhdistyksemme johtokuntaan, kunnes erosivat ja perustivat oman yhdistyksen kotikaupunkiinsa, vetäen muutkin hämeenlinnalaiset jäsenet mukanaan omaan yhdistykseensä. Yhdistys jatkoi toimintaansa pienentynein jäsenmäärin ja heikontunein toimitsijavoimin, mutta kuitenkin elinvoimaisena. Muista toimihenkilöistä on mainittava paikkakunnalla asuva rva Hilja Kuusela, yhdistyksen parhaita sihteerejä. Hän jaksoi kuitenkin toimia yhdistyksessä ainoastaan puolitoista vuotta, eroten sitten kokonaan yhdistyksestä, vaikka asuu vakituisesti paikkakunnalla: Lieneekö tähän tarmon puutteeseen syynä uhraavaisuuden ja vaivannäön kammo vai mukavuuden halu? Joka tapauksessa on valitettavaa, että kynttilä kätketään vakan alle. Kuuromykät ovat henkisesti vähäväkistä ja tarvitsevat kaikki ne voimat mitä heidän omassa keskuudessaan on.

Muuten on yhdistyksen puheenjohtajana koko ajan ollut yksi ja sama henkilö lukuunottamatta vuotta 1922 jolloin puheenjohtajana toimi Hannes Ylén.

Varapuheenjohtajana toimivat Hannes Ylén 1921—24, Otto Heino 1924—31 ja Arvo Leimu 1931— tähän asti.

Sihteerinä olivat: Laina Vainola 1915—1919, Lauri Vainola 1919—1921, Ida Ylén 1921—24, Lauri Vainola 1924—26, Hilja Kuusela 1926—

1/2 28, Lauri Vainola 1/2 1928 - 29 ja Saara Leimu 1929— tähän asti.

Rahastonhoitajana Lauri Vainola ja Olga Virtanen.

Vilkkaimpana toimintakautenaan on yhdistys pitänyt 3 yleisö-iltamaa, niistä 2 Riihimäellä ja 1 Hämeenlinnassa. Vaikka menot niiden järjestämisessä olivat suuret, niistä oli varsin tyydyttävät tulokset. Nämä yleisö-illamat eivät kuitenkaan saaneet kuuromyökkäin liiton hyväksymistä, koska kuulevat itse pitävät iltamiaan liiankin, paljon eivätkä kuuromyökät voi yleisölle parempaa tarjota.

20 vuotisenä toiminta-aikana on pidetty lukuisia kokouksia ja iltamia sekä retkeilyjä eri paikkoihin, jolloin perillä on ollut erilaisia ohjelmaa.

Esitelmäpäiviä on tähän asti pidetty 5 kertaa, ollen aina 2-päiväiset. Esitelmän pitäjinä ovat olleet, paitsi omia toimihenkilöitä, opettajat, Palomaa ja Kierimo, rovasti Nyberg, hrat Sundberg, Karilas y.m. Pidetyt esitelmät ovat koskettelleet monia eri aloja ja ovat olleet varsin valaisevia ja opettavia ja on niitä aina tarkkaavaisina seurattu. Erityisen maininnan ansaitsevat rovasti Nybergin esitelmät ja puheet. Hän osaa eläytyä esittämäänsä sellaisella ilmeellä ja viittaustavalla, että sitä kaikki nautinnolla ja tarkkaavaisina seuraavat. Sellaisena hän on kuuromyökkäin keskuudessa kuin virkistävä ja piristävä keidas kuivassa erämaassa. Esitelmiensä ohella hän on pitänyt meille niinkuin muuallakin lukemattomia hartaustilaisuuksia ja jumalanpalveluksia. Yhdistyksen täyttäessä 10 vuotta hänet kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseneksi ja on sellaisena ainoa. Kirkkoherra Kuuliala ja opettajat Karila ja Korhonen ovat myös vierailleet yhdistyksessämme ja on edellinen pitänyt jonkun puheenkin, joka on tulkittu viittomakielelle.

Mitään avustusta ei yhdistys ole kunnanvaltuustoilta anomuksista huolimatta saanut, kuten muiden paikkakuntain yhdistykset saavat. Ilmaisia kokoushuoneita ei myöskään ole saatu vaan ovat ne olleet aina maksullisia. Siksi ei yhdistyksen taloudellinen tila ole ollut kehuttava, mutta eteenpäin aina on menty. Erälle jäsenille on annettu avustusta lainain muodossa. Pientä tappiotakin tässä on tullut, kun osaa lainaksi annetuista varoista ei ole saatu takaisin, johtuen lainansaajan varattomuudesta y.m.

Nykyisistä jäsenistä on enää 2 sellaista, jotka ovat kuuluneet yhdistykseen sen perustamisesta alkaen. Nämä ovat Fanny Nummelin ja Lauri Vainola s.o. perustaja. Kuoleman kautta on jäsenistä poistunut 5 ja muut jäsenet ovat vaihtuneet paikkakunnalta ja paikkakunnalle muuton kautta. Jäsenluku on vaihdellut 20—35 vaiheilla, ollen nykyisin noin 20.

Tässä olen pääpiirtein kertonut yhdistyksen 20-vuotistoiminnan. 20 vuotta on ihmiselämässä pitkä aika, sen kuluessa ehtii tapahtua monia mullistavia seikkoja ja muutoksia ja tämä kulunut 20 vuotta on ollut varsin rikas tapahtumista yleismaailmallisessa merkityksessä. Vaikea pulakausi on myös tuonut paljon hätää ja kärsimystä kuuromyökille, yhdistyksemme jäsenillekin. Toisella puolen tämä 20 vuotta näyttää meistä nyt jälkepäin kovin lyhyeltä, se on nopein siivin vierinyt ohitsemme.

Meillä on nyt edessämme uusi tulevaisuus. Aika näyttää paranemisen merkkejä, muutaman vuoden kuluttua, kenties pikemminkin, olemme uuden taloudellisen nousun keskellä. Toivomme mitä hartaimmin, että yhdistyksemme edelleen menestyisi ja toimisi ripeästi, tuoden keskuuteemme valistusta ja intoa ja tulevaisuuden toivorikasta mieltä!

HARRASTUNNELMAINEN JUHLA

Porin kuuromyökkäinyhdistyksen uusi talo vihitty tarkoitukseensa Adventtisunnuntaina.

Sunnuntaina joulukuun 3 p:nä olivat Satokunnan kuuromyökät kokoontuneet lääninsä pääkaupunkiin Poriin harvinaiseen juhlaan. Silloin siellä vietettiin Porin kuuromyökkäinyhdistyksen uuden, oman talon vihkiäisiä. Tämä tapaus on ainutlaatuinen meidän maassamme ja on se herättänyt vilkasta huomiota Porissa ja sen ympäristössä.

Noin 20—25 vuotta sitten ei Satokunnan kuuromyökillä ollut mitään yhdistävää sidettä, joka olisi heitä toisiinsa liittänyt. Hajallaan ja toisistaan eroitettuina he elivät ilman mitään henkisiä tai hengellisiä harrastuksia. Ikävä oli se aika. Raskain mielin muistelevat vielä sitä paikkakunnan vanhemmat kuuromyökät. Sekin vähäinen oppi ja sivistys, minkä koulussa olivat saaneet uhkasi unohtua ja muistista pois pudota.

Mutta heidän ikävässä tilassaan tapahtui muutos kun valtion asettama kuuromyökkäin-pappi rupesi käymään paikkakunnalla ja alkoi toimia heidän henkiseksi kohottamiseksi. Hänen ja eräitten toisten lämminsydämisten paikkakuntalaisten toimesta perustettiin n.s. »Porin Kuuromyökkäin auttajayhdistys», jonka tarkoituksena oli avustaa ja hoidella paikkakunnan kuuromyökiä henkisesti ja aineellisesti. Valmistettiin myös kuuromyökille tilaisuuksia kokoontua kokouksiin, joissa joko tulkin avulla, tai ilman tulkkiä pidettiin hartauspuheita, jumalanpalveluksia, esitelmiä hyödyllisistä, tärkeistä seikoista y. m. Pimeä yö, jossa oli eletty alkoi muuttua kirikkaaksi aamuksi ja täydelli-

seksi päiväksi. Huonot elämäntavat tuomittiin synniksi, josta oli erottava. Ja kuuromykät oppivat ymmärtämään, että heidän on koko sielullaan etsittävä Jumalaa, jos tahtovat tulla onnellisiksi tässä ja tulevassa elämässä. Pastori K. A. Nyman oli Satakunnan kuuromykkäin ensimmäinen matkapappi. Ilman tulkkia kykeni hän heille elämän sanaa saarnaamaan. Seurakunnan omat papit taas, erikoisesti pastori Vartio, pitivät kuukausittain heille jumalanpalveluksia kuuromykkäin kieltä taitavain tulkkien välityksellä.

Jonkun ajan kuluttua muutti Viipurista Poriin sukulaisten luo äskettäin orvoksi jäänyt nuori neitonen, joka lapsena oli menettänyt kuulonsa, mutta joka varakkaan, sivistyneen kodin lapsena oli saanut erittäin huolellisen yksityisen kouluopetuksen ja myöskin hyvän puhumisen taidon. Tämä neitonen oli *Ina Nordlund*. Kaksi kallista lahjaa oli Luoja ottanut häneltä pois: kuulon ja puhekyvyn. Mutta sen sijaan oli hän saanut eräitä toisia arvokkaita lahjoja: hyvän ymmärryksen, tarmokkuuden, käytännöllisyyden lämpimän sydämen, uhrautuvan ja palvelevan luonteen, lujan luottamuksen Jumalan apuun kaikessa. Muutettuaan Poriin tutustui hän pian sen moniin kuuromykkäin, sekä Auttajayhdistyksen alulle panemaan työhön. Pian huomasi Ina Nordlund, että siinä oli hän elämän tehtävänsä löytänyt. Kuuromykät ovat hänen veljiään ja sisariaan. Heidän sivistämisekseen, valistamiseksi ja auttamiseksi ryhtyi hän käyttämään henkiset ja hengelliset voimansa. Hänestä on tullut Porin ja sen ympäristön kuuromykkäin hyvä hengetär, joka suree heidän surujaan ja iloitsee heidän ilojaan, tukee, neuvoa, rohkaisee, nuhtelee ja varoittaa tarpeen vaatiessa.

Tämä hiljaisuudessa tehty työ on vuosien kuluessa laajentunut ja kasvanut. Paikkakunta on tiheään asuttua. Kuuromykkiä asuu Porissa ja sen ympäristöllä runsaasti. Kun he oikein mieslukuisina saapuvat hartaus- y.m. tilaisuuksiinsa eivät tätä tarkoitusta varten käytettävänä olevat huoneet riitä eivätkä ole sopivat, vaan ahdinko y. m. haittaa. Sopiva huoneusto oli Porissa vaikeasti saatavana, sillä ne ovat paljon käytännössä. Vaikeaa oli myös maaseudulta saapuvien kuuromykkäin asunnonsaanti kaupungilla. Silloin heräsi Ina Nordlund mielessä ajatus: on saatava oma koti, oma huoneusto paikkakunnan kuuromykkäille! Siinä on tilaisuus kokoontua milloin vain. Siellä ei ole kenenkään tiellä. Siellä ei ole kukaan kokouksia häiritsemässä. Sinne on toispaikkakuntalaisille yösjöjoja toimitettava. Siellä voi toimeenpanna oppikursseja j.n.e.

Kävisi pitkäksi luetella miten nämä muuttamat ihmiset, jotka eivät kuule eivätkä osaa puhua, parin, kolmen vuoden kuluessa saivat

kootuksi kymmeniä tuhansia markkoja omakotirahastoonsa. He kävivät maaherralta saamansa luvan nojalla Satakunnan pitäjissä listoilla rahaa keräämässä. He pyysivät ja saivat pankista lainan, jolla ostettiin pieni talo tontteineen Porista Pohjoisen pitkänkadun varrelta. He pitivät myyjäisiä pari, kolme kertaa vuodessa. He maksoivat täsmällisesti korkonsa pankkiin. He lyhensivät velkaansa, saivat ystäviltä odottamattomia raha-avustuksia. Kaiken tämän lisäksi rukoilivat he hartaasti apua Jumalalta. Kun ostetulla tontilla sijaitisi vain pieni huoneusto uskallettiin ryhtyä *rakentamaan uutta huoneustoa*, johon kuuluu m. m. kookas kokoussali, työtupa, keittiö, vahtimestarin huone. Asuttavien huoneitten alla sijaitsee laaja kellareri osastoineen. Ja kokoushuoneitten yläpuolella vintti eri kerros. Paljon ovat Porin kuuromykät tarvinneet hyvien ihmisten apua ja neuvoja. Ja heillä on ollut onni saada asiaa ymmärtävää ohjausta ja neuvoja, josta he tuntevat syvää kiitollisuutta. Mainittakoon m. m. että Porin sekä kaupunki- että maaseurakunnan kirkko- ja kunnan valtuustot, nähtyään kuuromykkäin innon oman talon saamiseksi, ovat raha-avustuksilla heitä tuntuvasti avustaneet.

Nyt on Porin kuuromykkäin yhdistyksen oma talo valmis. Ensimmäisenä Adventistisunnuntaina vihittiin se tarkoitukseensa suuren kuuromykkäjoukon, sekä runsaslukuisten kuulevain ystävien läsnäollessa. Kaikkien läsnäolevain kasvoilta voi lukea ajatuksen: »Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme» Juhlapukuinen vierasjoukko täytti salin, jossa istumasijojia lienee 80 – 90. Kokoussalin tuolit on valmistanut kuuromykkä puuseppä Arne lisakkala Kankaanpäästä.

Juhlassa oli arvokas, kaunis ohjelma. Avauspuheen piti Porin kuuromykkäinyhdistyksen puheenjohtaja, neiti Ina Nordlund. Vihkiäispuheen rovasti Nybergin tulkitsemana piti kuuromykkäin monivuotinen ystävä pastori V. Vartio. Luettiin selostus talon osto- ja rakennusvaiheista. Lausuttiin juhlaruno. Pastorin rouva Huttunen lauloi kauniilla äänellään hengellisiä lauluja, jotka tulkittiin kuuromykkäille. Kuuromykät lauloivat viittomakielellä useita virsiä, jota kuulevat läsnäolijat liikutuksella katsoivat. Suuri joukko sähkösanomia oli saapunut toisilta kuuromykkäinyhdistyksiltä. Ne luettiin ja viitattiin läsnäolijoille. Loppurukouksen piti rov. Nyberg.

Näin päättyi tämä vakava, harvinainen juhla; Kuulevat poistuivat koteihinsa, mutta kuurot jäivät vielä uuteen kotiinsa, josta vasta illalla myöhään poistuivat asuntoihinsa. Ilo ja kiitollisuus loisti heidän silmistään.

Kuuromykkäinyhdistyksellä on kyllä vielä velkaa maksettavana, mutta se ei näytä peloit-tavan yhdistystä eikä sen puheenjohtajaa, niiri

suuri luottamus ja usko hänellä on rikkaaseen taivaalliseen isään. Juhlan johdosta sai Porin kuuromyökkäinyhdistys vastaanottaa muutamia lahjoja. Niinpä lähetti Helsingin kuuromyökkäinyhdistys suuren taulun, »Porilaisten marssi», sekä kauniin »Effata» taulun. Tampereen kuuromykät lähettivät kipsisen kuvanveistoksen »Jeesus hyvä paimen», jonka taiteilija Talvia on muovailut.

Tyrvään Effata-yhdistyksen jäsenet lähettivät seinään kiinnitettävät kynttilälajalat.

Onni, rauha, sopu ja yksimielisyys asukoot ja viihtykööt tässä uudessa kodissa!

TAA KAUORANTOJEN

»Ain' ikävöimme kauas pois taivaanrannan taa, pois kaupungeista sinne, miss' on kaipuunmaa. Kuin jostain kaukaa korviin soi kuiske yhtenäin, siks' kunnes outo voima sai meidät lähtemään. Kuin hirvi laumastansa pois karkaa eksyen, vei lapsenusko meidät taa kaukorantojen» —

aulaa Rudyard Kipling.

Eikö totta, jokainen meistä on joskus tuntenut tuon kaipuun, kaivannut pois johonkin uuteen, outoon. — »Kuin jostain kaukaa korviin soi kuiske yhtenäin, siks' kunnes outo voima sai meidät lähtemään.» Outo voima, niin. Emme tiedä, tunne, mikä kuiskaa: pois kauas täältä tuonne merten taa.

Siirtolaiset varmaan ovat kokeneet saman tunteen, mikä sitten saa heidät jättämään kotinsa, isänmaansa, kaiken vanhan ja tutun, vie heidät eri puolille maailmaa, Amerikkaan, Austraaliaan, Afrikkaan. Löytänevätkö sitten sieltä »kaipuunmaan», sen, josta ovat uneksineet? Ehkä löytävät, ehkä eivät. Monet näistä ovat uneksineet kenties »vuolevansa kultaa puuveit-sellä», mutta itse asiassa odottavat monet vaikeudet heitä. »Vei lapsenusko meidät taa kaukorantojen.» —

Lapsenusko, se joka kaikki näkee kullanhoidteisena pilvilinnana. Se uskottelee meille vielä aikuisinakin, että lapsuusajan ihana satumaa on siellä, mihin kaipaamme. Ja se vie meidät »taa kaukorantojen», etsimään, niin mitä? Sitä lapsuusajan pilvilinnaako? Seikkailuja, urotekojako? Mainetta, kunniaako? Valtaa, rikkauksiako? Joka tapauksessa ainakin jotain uutta vanhan, kyllästyttävän, arkisen sijaan.

Tämäkö »outo voima» vei Kolumbuksen pitkälle purjehdusmatkalle, jolle yksikään toinen ei ollut aikaisemmin yrittänyt? Hänen laivamiehensä luulivat lopulta tulevansa maailman reunalle, josta laiva kaiketi putoaisi tyhjyyteen. (Niihin aikoihin luultiin maata litteäksi kuin pannukakku). Ja he tekivät peloisaan kapinan, vaatien Kolumbusta palaamaan takaisin. Mutta Kolumbus pysyi lujana ja niin

saapuivat purjehtijat uuteen maahan — Amerikkaan. Kolumbus kenties kuuli korvissaan tuon kuiskeen — se kuiske voi tulla sisimmästämme — ja seuraten sitä hän purjehti »taivaanrannan taa» ja löysi »kaipuunmaan», ihmeellisen ja oudon uuden maailman.

Samako voima sai Pearyn, Nordenskiöldin, Andréen, Amundsenin tekemään pohjoisnaparetkensä, Stanley'n tunkeutumaan Afrikan viidakoihin, englantilaisen Lawrence'n ja suomalaisen Wallinin jättämään kotimaansa ja lähtemään arabialaisten hieta-aavikoille, Lindberghin lentämään yli Atlantin, puhunnattakaan lukemattomista muista rohkeiden miesten rohkeista teoista. Onhan moni nainenkin suorittanut vaarallisia ja vaikeita tehtäviä: sairaanhoitajatar Edith Cawell, joka sittemmin ammuttiin syytettynä vakoilusta, — lentäjättäret Amelia Earhart, — ensimmäinen Atlantin yli lentänyt nainen, — Amy Johnson-Mollison j. n. e., siinä muutamia esimerkkejä.

Mikä sai heidät suorittamaan sen, mitä ei jokainen uskaltaisit? Sanottakoon sitä miksi tahansa, seikkailunhaluksi, huimapäisyydeksi, niin sittenkin: eivätkö he kaikki kuulleet kutsua sisimmässään? He seurasivat sitä. Lukemattomat vaikeudet heillä oli voitettavanaan, saipa moni hengellään maksaa rohkeutensa. Mutta työ oli useimmiten tehty, oli näytetty maailmalle, että mahdollon oli mahdollista.

Siten avautui uusia mahdollisuuksia. Löytyi Amerikka, löytyi koillisväylä, löytyi tie Intiaan ja Kiinaan j. n. e. Ja rohkeat lentäjät valloittivat vähitellen ilman. Jollei yksi ihminen uurtaisi uraa tuntemattomaan, ei konsanaan tehtäisi löytöjä, jotka vievät ihmiskuntaa eteenpäin kehityksen tiellä. Jonkun täytyy uskallata aina ensimmäisenä. Häntä pidetään hulluna, seikkailijana, mutta yhtä kaikki: hän seuraa kutsua »taa kaukorantojen» ja — onnistuu!

Onnelliset he, joilla on tilaisuus seurata tuota kutsua, jotka uskaltavat seurata sitä. He ovat niitä, jotka kirjoittavat ihmiskunnan historiaa.

Mila.

UUDENVUODEN ONNITTELUT

Lukijamme muistanevat, että jo monina vuosina on Kuuromyökkäin Lehden tammikuun numerossa ollut yhteinen uudenvuoden onnittelu Ävikin vanhainkodin hyväksi. Tänäkin vuonna voivat kuurot toivottaa onnellista uutta vuotta lähettämällä lehden toimitukselle 5 mk. Koko rahasumma, mikä näin saadaan kootuksi annetaan uudenvuoden lahjaksi Ävikin vanhainkotiin.

Pyydetään lähettämään onnittelut ennen 10 päivää tammikuuta 1934.

Toimitus.

MAATALOUSTYÖLÄISEKSI

JOULUPUKIN PUHE

Lehtemme lokakuun numerossa oli ylläolevalla otsikolla julkaistusta artikkelista (U. Kierimon kirjasta »Kukin omalle alalleen») jäänyt pois alahuomautus, kuuluva lauseeseen »Mutta silloin myös yhteiskuntakin ojentaa teille auttavan kätensä. Voitte näet ainoa joko asutuskassasta, josta jo maanviljelyksen yhteydessä on ollut puhe, tahi omakotikassasta sangen helppoehtoista lainaa.»

Omakotikassa on kunnallinen rahasto, jonka varat valtio on omakotirahastosta antanut lainaksi. Samoja valtion omakotirahaston varoja jakavat osuuskassat niissä kunnissa, joissa ei ole omakotikassaa. Omakotikassasta myönnetään lainoja varsinaisella maaseudulla asuville, maataloustyöväkeen, maalaiskäsityöläisiin tai näihin verrattaviin pieneläjiin kuuluville henkilöille.

Laina myönnetään omakotikassasta kahden tai kolmen, poikkeustapauksissa yhden huoneen sisältävien asuinrakennusten rakentamiseen. Maan, jolle aiotaan rakentaa, tulee olla oma tai vuokrapalsta, josta vuokra-aikaa on jäljellä ainakin 25 vuotta ja jonka vuokraoikeus voidaan maanomistajaa kuulematta siirtää kolmannelle henkilölle. Lainaa myönnetään ainoastaan omakotitalon, rakentamiseen 30—40 % rakennuksen arvosta, ja tulee rakennuksen kokonaan olla rakennuttajan omana asuntona. Laina maksetaan takaisin 24 vuoden kuluessa, ja maksamatta olevasta velkamäärästä suoritetaan korkoa 4½ %/o. Jos asuntopalstan vuokra-aika on lyhyempi kuin 25 vuotta vuotuismaksun alkamisesta lukien, tulee lainan saajan suorittaa ensimmäisen kymmenen vuoden aikana niin paljon vuotuismaksuja, että laina tulee kaksi vuotta ennen vuokra-ajan päättymistä maksetuksi.

Omakotikassan lainaa on anottava kirjallisesti asutuslautakunnalta tai osuuskassalta. Hake-musta varten tarvittavan kaavakkeen saa asianomaiselta lautakunnalta. Omakotirahastosta annettu laina kiinnitetään asuntopalstaan ja sillä oleviin rakennuksiin ja voidaan silloin myös palstaan kuuluva vuokraoikeus kiinnittää. Laina maksetaan lainansaajalle vähin erin.

Omakotirahastosta myönnetään myös lainoja kaupunkeihin, kauppaloihin sekä maaseudun väestökeskuksiin rakennettavia taloja varten. Rakennettavat talot voivat olla yhden tai kahden perheen taloja, joissa kummankin huoneiston lattiapinta-ala on enintään 100 m².

Lainaa haetaan kirjallisesti paikkakunnan kunnallishallinnolta tai osuuskassalta, ja ne myöntävät lainat sitä mukaa kuin omakotirahastossa on varoja käytettävänä. Yleensä ovat lainausehdot muuten samanlaiset kuin myönnettäessä omakotirahastosta lainoja varsinaiselle maaseudulle.

Turun kuuromykkäkoulun joulujuhlassa v. 1932.

Hyvää iltaa, hyvää iltaa!

Täälläpä on kovin kirkasta ja valoisaa! Mutta tuolla ulkona oli niin kylmä, että täytyi sytyttää oikein lyhdyt palamaan. Minulla ei kylläkään ollut mukanani tulitikkuja, mutta se puinen vaivaisukko, joka on tuolla Maarian kirkon seinän vieressä, auttoi minua sytyttäen lyhdyt palamaan.

Olinpa jo vähällä unohtaa erään tärkeän asian. Paljon terveisiä Karjalasta, ryssän rajalta!

Minä olen rikas kulkukauppias, nimeltä Vepsäläinen, Vienan-Karjalasta. Minut tunnetaan kyllä koko Suomessa. Ihmiset kutsuvat minua myöskin »Helppo-Heikiksi», sentähden että minä myyn tavaroita kovin helpolla eli halvalla.

Älkää vain tulko liian lähelle tätä minun Polleani, sillä se voi potkaista teitä leukaan, jolloin kielenne menee poikki. Silloin te ette voi enää ollenkaan puhua selvästi ja kirkkaasti. Minä ostin tämän Pollen tullessani mustalaisilta tuolla Viipurin markkinoilla. Se maksoi ainoastaan kolme markkaa. Eikö olekin halpa hevonen? Ja se on hyvä hevonen, vaikka sillä ei ole enää paljon hampaitakaan. Se juoksee vanhanakin noin sata kilometriä tunnissa. Polle näyttää nyt vain kovin väsyneeltä sentähden, että se on kulkenut niin pitkän matkan vetäen näin raskasta kuormaa. Luultavasti sillä on jo kova nälkäkin. Pitääpä tarjota sille vähäsen leipää. Se ei huonoilla hampailaan voi oikein hyvin syödä näin kovaa leipää. Polle täytyy viedä vähäksi aikaa talliin lepäämään ja syömään pehmeitä ruohoja sillä aikaa, kun minä teen täällä vähän kauppoja. —

Nyt on kovasti huono ja köyhä aika. Ihmissillä on hyvin vähän rahaa. He eivät tahdo ostaa tavaroita. Nyt minulla on kova kiire, sillä matka on pitkä ja pitää vielä ehtiä kotiin joulupuurolle. Minun pitäisi kuitenkin ensin ansaita vielä vähän rahaa, että saisin ostaa joululahjoja äidilleni. Minä olen kuullut, että täällä Turussa valmistetaan paljon pekonia ulkomaillekin vietäväksi. Minäkin haluan ostaa pari kiloa pekonia äidilleni joululahjaksi. Siitä äiti voi valmistaa herkullisen ja makean joulupaistin lapsillensa. Luultavasti nämä pienet lapset eivät tiedä, mitä pekoni on, vaikka he ovat sitä monta kertaa syöneet tuolla asuntolassa. Se on nuoren porsaan lihaa, josta luut on otettu pois, ja se maistuu kovin hyvältä.

Mutta nyt minä tahdon myydä nämä tavarat loppuun oikein halvalla. Pollekin tulee iloiseksi, kun sen ei tarvitse enää vetää niin raskasta kuormaa. Ulkonakin on nykyään kovin huono ja raskas keli. Mutta minä aion

Joulupukki tulee!

kuitenkin ajella Pollella niinkauan, kuin kura on vähänkin pehmeätä. Kun tie tulee kovaksi ja sileäksi, niin sitten minä rupean ajamaan puuakselikärryillä oikein hienosti ja kevyesti.

Mitä siis tarjotaan näistä tavaroista? Minulla on paljon monenlaisia hyviä ja hyödyllisiä tavaroita. M.m. minulla on oikein hyviä haju- saippuuita. Nämä haisevat viisi virstaa vasta- tuleen, ja ne parantavat monenlaisia tauteja, spritismia, reumatismia, hypnotismia y.m. vaarallisia tauteja. Näillä saa kasvonsa ja kau-

lansa hyvin kauniiksi ja sileäksi. Ihminen näyttää heti 20 vuotta nuoremalta, kun pesee itsensä tällä saippuulla. Minulla on lisäksi hyviä valokuvauskoneita. Näillä saa monen- laisia kauniita kuvia sekä itsestensä että muista ihmisistä. Ja nämä kuvat ovat kovin halpoja. Minulla on myöskin tällaisia mukavia harava- koneita. Eräät pienet kotieläimet pelkäävät kovin näitä haravia. Nyt ei tarvita enää poliiseita eikä poliisikoiria, sillä näillä saa hyvin kaikki varkaat kiinni metsästä. Minä annan

URHEILUOSASTO

Virallinen pöytäkirja

C.I.S.S:n TOIMEENPANEVAN KOMISSION KOKOUKSESTA elokuun 18 p:nä 1933 Helmerhusissa Kööpenhaminassa.

Kokous avattiin klo 16 herra E. Rubens-Alcaisin toimiessa puheenjohtajana.

Kokouksessa olivat lisäksi läsnä: herrat A. Dresse, F. Chante, W. Baird ja J. P. Nielsen.

1. Kongressin valmistelu: Kun sihteerirahastonhoitaja oli antanut muutamia selityksiä C.I.S.S:n yleisestä hallinnosta ja erikoisesta toiminnasta, toimeenpaneva komissio hyväksyi raportin kokonaisuudessaan, ja se tullaan esittämään kongressille, samoin kuin kongressin päiväjärjestykseen merkityt erilaiset sääntöjen muutosehdotukset.

2. Taloudellinen tilanne: Toimeenpaneva komissio oli kiinnittänyt huomiota dollarin arvon alenemiseen ja tarkoin harkittuaan sen seurauksia ja apukeinoja, joilla voitaisiin saattaa C.I.S.S:n raha-asiat terveille kannalle, se päätti ehdottaa kongressille, että jäsenmaksut, kilpailumaksut ja sakot laskettaisiin rahan kurssin mukaan siinä maassa, missä C.I.S.S:n sihteeristö sijaitsee, suhteessa dollarin teoreettiseen arvoon ennen vuotta 1933 ja että siis maan jäsenmaksu määrättäisiin 175 Belgian frangiksi tai 105 Belgian frangiksi ja kilpailulupamaksu 35 Belgian frangiksi.

3. Vuoden 1935 kansainväliset kisat: Toimeenpaneva komissio yhtyi herra puheenjohtajan mielipiteeseen, että seuraaville kisoille on välttämättömästi taattava kaikki menestys, jotta ne olisivat edellisiä vielä loistavammat kaikissa suhteissa. Tämän johdosta Itävalta ei ansaitse enää sitä, että se Nürnbergin kongressissa valittiin järjestämään kisat, koska kuuromyökkäurheilu on siellä hajaannustilassa

ja maan taloudellinen asema jokseenkin kriittinen. Kun Englanti oli tarjoutunut Itävaltan tilalle ja oli tässä suhteessa sekä urheilullisesti että taloudellisesti täysin pätevä, toimeenpaneva komissio päätti yksimielisesti kannattaa sen ehdokkuutta.

4. Pisteidenlaskutapa kisoissa. — Herra Chante kiinnitti toimeenpanevan komission huomiota viime kisojen yleisessä pisteidenlaskussa tapahtuneisiin epäsäännöllisyyksiin kahdesta syystä: ikämiesten ja naisten kilpailuissa oli sattunut sekaannuksia pisteissä ja erehdys pisteitä laskettaessa verkkopallokilpailujen välieriin päässeille. Herra Dresse kumosi hänen väitteensä selittäen, että tapa, jolla pisteidenlasku suoritettiin, on sama, mitä virallisesti käytetään nykyaikaisissa olympialaiskisoissa, ja todisti, että on hyödyllistä laatia yksityiskohtainen pisteidenlaskutapa osallistuvien maitten intressien mukaisesti, mutta muuttamatta mitään olympialaisesta järjestelmästä, ja toimeenpaneva komissio yhtyi hänen mielipiteeseensä.

5. Maailmanennätysten tarkistaminen. — Huolellisesti tarkastettuaan komissiolle saapuneita kolmeakymmentä ennätysilmoitusta toimeenpaneva komissio piti kolmeatoista ennätystä säännönmukaisissa olosuhteissa saavutettuina, pidätti itselleen oikeuden vaatia lisätietoja kolmesta muusta ja päätti ehdottaa ennätykset kongressin hyväksyttäväksi.

Kokous lopetettiin klo 18.

Vakuudeksi:

SIHTEERI-RAHASTONHOITAJA:

A. DRESSE

PUHEENJOHTAJA:

E. RUBENS-ALCAIS

Muistakaa KUL:n Olympialaiskeräystä lahjoituksillannel!
Ensi Olympialaiskisarvat ovat Lontoossa jo v. 1935!

KUL:n yleisurheilumestaruuskilpailut ja Helsingin K.m. Urheiluseuran 30-vuotisjuhla Helsingissä elokuun 4—5 p. 1934.

Oli ttepa kilpailija tai huvimatkaillija, Suomen pääkaupunklin ja kohtalotoverienne jälleennäkemisen iloon tervetuloa, mutta tehkää matkapäätöksenne harkitusti aloittamalla matkarahanne säästeleminen nyt.

LUETTELO

Euroopan kolmesta k.m. urheilijasta, jotka ovat saavuttaneet parhaat tulokset v. 1933.

Koonnut E. Ks.

Yleisurheilu:

100 m: Fruerlund, Tanska, 11,6; Reimund, Ranska, 11,6; Reuschke, Saksa, 11,8; Fernow, Saksa, 11,8; Walz, Unkari, 11,8. (Krämer, Saksa, 1925 ja Reimund, Ranska, 1932, 11,0 maailmanennätys).

200 m: Reimund, Ranska, 24,0; Ahlbäck, Suomi, 24,6; Christensen, Tanska, 24,8. (Reimund, 1924 ja Pertzowski, Ranska, 1932 23,4 ME).

400 m: Christensen, Tanska, 55,0; Freisager, Unkari, 55,4; Costa, Ranska, 56,0. (Christensen, Tanska, 1931, 53,3 ME).

800 m: Bouscarrat, Ranska, 2,04,8; Costa, Ranska, 2,06,4; Christensen, Tanska, 2,07,4. (Christensen, Tanska, 2,03,8, uusi ME).

1500 m: Bouscarrat, Ranska, 4,15,0 (uusi ME); Christensen, Tanska, 4,16,0; Niinikangas, Suomi, 4,23,8.

3000 m: Viberg, Ruotsi, 9,46,0; Christensen, Tanska, 9,59,0; Brandstatter, Itävalta 10,25,6. (Lotz, Saksa, 1923, 9,25,4).

5000 m: Niinikangas, Suomi, 15,59,2 (epävirallinen ME); Ericson, Ruotsi, 16,25,0; Lasserre, Ranska, 16,41,2.

10000 m: Niinikangas, Suomi, 34,16,4; Ericson, Ruotsi, 35,07,0; Lasserre, Ranska, 35,15,4. (Mölsä, Suomi, 1931, 34,11,4 ME).

110 m aita: Edman, Ruotsi, 18,0; Stephan, Ranska, 19,0; Neveu, Ranska, 19,6. (Brunner, Ranska, 1925, 17,2 ME).

400 m aita: Wolter, Hollanti, 1,04,4; Dupuy, Ranska, 1,05,6; Vernoux, Ranska, 1,15,6. (Ruelland, Ranska, 1924, 1,02,4 ME).

4x100 m viesti: C. S. S. M. Ranska, 46,4 (uusi ME); E. S. S. M., Ranska, 46,8; I. K. D., Tanska, 48,0.

1500 m (800, 400, 200, 100) olympialaisviesti: I. K. D.; Tanska, 3,39,6 (uusi ME); E. S. S. M., Ranska, 3,43,4; C. S. S. M., Ranska, 3,51,2.

Korkeus: Larsen, Tanska, 1,70; Vestling, Ruotsi, 1,65; Tvilum, Tanska, 1,65. (Brunner, Ranska, 1926, 1,73).

Pituus: Reimund, Ranska, 6,27; Rahmn, Ruotsi, 6,23; Filges, Saksa, 6,20. (Reimund, Ranska, 1926, 6,60 ME).

Sewds: Kaurela, Suomi, 3,20 (uusi ME); Madsen, Tanska, 3,15; Ek, Ruotsi, 3,10.

Kuula: Kaurela, Suomi, 13,15 (uusi ME); Rahmn, Ruotsi, 12,26; Edman, Ruotsi, 12,22.

Keihäs: Vestling, Ruotsi, 50,19; Kaurela, Suomi, 48,38; Vikberg, Suomi, 46,00. (Vestling, Ruotsi, 50,28 1931, ME).

Kiekko: Vestling, Ruotsi, 39,75 (uusi ME); Kaurela, Suomi, 37,80; Rahmn, Ruotsi, 34,80.

Naiset;

100 m: Salzmänn, Saksa, 14,0 (ME 13,9); Lampel, Unkari, 14,6; Valtari, Suomi 15,0, Rantala, Suomi, 15,0.

Korkeus: Wiedemann, Saksa, 1,35 (uusi ME); Brun, Tanska, 1,25; Bernhardsson, Ruotsi, 1,25.

Pituus: Valtari, Suomi, 4,30; Kjellin, Ruotsi, 1932, 4,41; Steffens, Saksa, 4,10.

Kuula: Laitinen ja Valtari, Suomi, 8,46; Christensen, Tanska, 8,26; (Kjellin, Ruotsi, 1931, 9,31, ME).

Jyväskylän Kuuromykkä-Urheilijat toimeenpanivat urheilukilpailut syyskuun 10 p:nä kaupungin urheilukentällä. Tulokset 5 ottelussa seuraavat:

1) Jämsen 299,01 p., 2) Vuorimies 268,36 p., 3) Marttila 212,51 p.

Naiset myös kilpailivat 3-ottelussa, josta seuraavat tulokset:

1) Latvala 168,09 p., 2) Tauriainen 156,73 p., 3) Laitinen 149,07 p.

Samana päivänä oli ilta vaatturi Kankaan kodissa, Meitä oli 14 henkeä. Pidettiin hauskaa, juotiin kahvia ja keskusteltiin vapaasti eri asioista. Seuran puheenjohtaja hra Toikkanen kertoi Viipurin k.m. urheilukilpailuista ja siellä pidetystä liittoneuvoston kokouksesta. — Räättä itse kodin iloinen isäntä teki vieraille yhtä ja toista kepposta niin että sai 3 naista niskaansa. Seuraus oli että sähkö-katkaisija meni rikki. Poutas-Väinö koetti sitä korjata, mutta turhaan. Ei autanut muu kuin panna paperi päälle, ettei kukaan saisi enää sähköiskua.

— Rouva Lahja Kuukkanen saarnasi erälle pojalle jostain syystä voimakkaasti ja kaunisti ja pani muiden jalat ratisemaan. Lopuksi hän puhui muutamien erimielisyyksien johdosta, joita oli syntynyt seuran keskuudessa, sekä toivoi parempaa yhteisymmärrystä.

Lyylä.

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat järjestivät marraskuun 4 p. iltana kuuromykkäkouluilla. Yleisöä oli vähäisestä, kuitenkin maaseutulaista kuuoroja oli saapunut läheltä ja kaukaa. — Yleisön tervetulleeksi lausui seuran puheenjohtaja A. V. Hartikainen ja nti Milja Kolari lausui Yrjö Jylhän runon „Haaste“. Hra Aarne Holopainen piti ansiokkaan esitelmän, aiheena kuuluisa keksijänaro Thomas Alva Edison. Sitäpaitsi saatiin nähdä mielenkiintoisia taikatemppeja, joita „professori“ (Jussi Väisänen) esitti apunaan Martti Pirskanen. Lopuksi vielä neidit Alina Miettinen ja Milja Kolari esittivät kaksi tanssinueroa. Tämä osa ohjelmaa samoin kuin taikatempunkin herättivät yleisössä suurta hilpeyttä ja palkittiin esiintyjät vilkkain suosiosoituksin. Lopuksi leikittiin hleman ennen hajaantumista yöpuulle.

Uuden vuoden aattona, alkaen klo 17, järjestää seuramme entiseen tapaan **kuusijuhlan**. Ohjelmassa on, paitsi kertomusta, ja kuvaelmaa, hauskana lisänä joulupukki, tinanvalamista, leikkejä y.m. Uuden vuoden päivänä seuran kaikki jäsenet **valokuvataan** R.U.L:n uulta vuosikirjaa varten. Toivotaan mahdollisimman monen jäsenen tulevan mukaan. — Lopuksi, nyt kun näyttää talvinen tulevan kunnolla, kehoitan kaikkia harjoittelemaan helmi—maaliskuussa pidettäviä hiihtokilpailuja varten. Kuka voittaa kultaseppä Haposen pokaalin, jonka viime kerralla voitti Vilho Hirvonen? *Lehtinekeri.*

Jyväskylän Kuuromykkä-Urheilijain vuosikokous pidetään kuuromykkäinkoululla tammikuun 14 p:nä klo 17. Tervetuloa kaikki jäsenet.

Lyylä.

Viipurin Kuuromykkä-Urheilijat järjestää ohjelmallisen **loppiäisillaman** tammikuun 6—7 p:nä v. 1934 Tiiliruukin kansakoululla Vilhonkadulla. Tervetuloa!

Urheilumerkkejä kuuromykkille. Mikkelin kuuromykkäinkoulussa ovat oppilaat osallistuneet kuulevain lasten ja poikain urheilumerkkisuorituksiin. SVUL:n Poikajousto on antanut määrättyjen urheilulajien suorituk-

(Jatk s:lta 144.) JOULUPUKIN . . .

näitä kaupanpäälliseksi ja kotiinkantamisen palkaksikin. Killeille lapsille minä sitä paitsi annan vielä kumminlahjojakin, vaikka minä en olekaan kenenkään kummina ollut kuin yhden ainoan kerran — mustalaisen hevosella tuolla Kalajoen markkinoilla.

Kyllä minun täytyy nyt ruveta myymään näitä tavaroita oikein huutokaupalla. Mitä tarjotaan? Kaksi markkaa, kaksi markkaa toinen ja kolmas! Ei kukaan puhu mitään. Täytyykö minun antaa nämä vallan ilmaiseksi?

Minä olen kuullut, että te olette olleet hyvin säästäväisiä tällä lukukaudella. Te olette kuulemma vieneet rahanne säästöpankkiin. Se on oikein! Sinne minäkin aion viedä rahani vastedes, kun rikastun ja köyhtymästä lakkaan. Te ette siis voi ostaa minulta näitä hyviä ja hienoja tavaroita. Mutta koska te olette olleet ahkeria ja säästäväisiä tällä lukukaudella, niin minä anna teille kaikki aivan ilmaiseksi, niinkuin hyvä isä antaa lapsillensa. — — —

— Kylläpä Pollekin tulee nyt kovin iloiseksi, kun sen ei tarvitse vetää enää niin raskasta kuormaa. Minä jaksaisin nyt jo tämän tyhjän reen vetää ilman Polleakin, sillä minä olen

sesta poikain III-luokan urheilumerkin seuraaville oppilaille: Yrjö Vilkkaalle, Eero Kalliolle, Väinö Hiitolalle, Martti Järvelälle, Viljo Syrjänpäälle, Unto Rädylle, Martti Lampenille, Martti Koskiselle, Helge Valoselle, Eino Mäkipäälle ja Pauli Kiviharjulle.

Suomen Naisten Liikuntakasvatustoimisto on koulun pienten oppilaiden suorituksista lähettänyt urheilumerkin seuraaville: Annikki Dunderille, Saara Jantille, Martta Mularille, Aini Piittisjärvelle, Katri Rissaselle ja Hilda Seppäselle.

Koulun keski- ja yläluokkain tyttöjen suoritukset tapahtuvat kevätlukukaudella.

Urheilumerkit jaettiin oppilaille 27 p:nä marrask. koulun juhlasalissa. Tilaisuudessa pidettiin puhe, jossa selostettiin, mitä urheilulajeja kuuluu III-luokan urheilumerkin suoritukseen ja mitä pienet tytöt olivat suorittaneet. Urheilumerkkiä näytettäessä huomautettiin oppilaille, että se velvoittaa kantajaansa tottelevaisuuteen, kohteliaisuuteen ja ystävällisyyteen. Merkkien jaon toimitti koulun johtaja ja voimistelunopettajat neiti Siiri Puustinen ja herra Kalle Kärkkäinen, jotka olivat oppilaita harjoittaneet urheilmaan, kiinnittivät ne suorittajain rintaan.

Tämä oli ensimmäinen kerta, kun Mikkelin koulun oppilaat saivat urheilumerkkejä. Senvuoksi tämä harvinaisen tilaisuus painuikin heidän mieleensä. Pojat ovat tästä innostuneet ja ovat he alkaneet tavoitella II-luokan poikain urheilumerkkejä. Toivottavasti saamme niistä pian kertoa lukijoillemme.

OLYMPIALAIKERÄYS

on alkanut. KUL:n liittohallituksen jäsenet Eino Karilas, Antti Joketainen, Emil Mattila, Martti Mikkolainen ja Rurik Pitkänen ovat luovuttaneet olympialaiskassan pohjarahaksi kukin 5 mk toivoltaen siten kaikille urheilunystävälle Hauskaa joulua! Seuratkaa esimerkkiä! Lahjoituksista mainitaan tämän otsakkeen alla. Lahjoitukset on lähetettävä os. Eino Karilas, Helsinki, Linnankatu 5.

hyvin väkevä ja vahva mies. Minä olen näet vanha painija. Minä sain kerran ensimmäisen palkinnonkin Helsingin — vaivastalossa. Minä olen myöskin paljon matkustanut maailmaa. Minä olen purjehtinut maapallon ympäri — pesuvadilla. Ei mikään kruununprinssi, vaan itse Englannin kuningas, tuli minua kerran onnittelemaankin ja antoi samalla minulle tällaisen kauniin ja arvokkaan kultakellon muistolahjaksi. Tämä kello käy muuten hyvin tarkasti. Auringon kulkukin määrätään tämän mukaan. Tästä näkee kaikki kuukaudet, vuodet, viikonpäivät vieläpä nimipäivätkin. Jos se jotenkin sattuisi särkymään, niin varmaankin se silloin rupeaisi käymään perunoita.

Koska tuolla ulkona on niin kovin pimeä, niin pitää taas panna nuo sähkövalotkin palaamaan, sillä täällä Turussa on kovin vaarallista liikkua ulkona. Täällä voi helposti jäädä raitiovaunun tai auton alle, jolloin poliisi ottaa kiinni ja vie putkaan.

Ehkäpä tekin tahtoisitte tulla joskus sinne Venäjän rajoille katsomaan. Tervetuloa nyt joskus sinne Karjalaan! Siellä te saatte sitten syödä hyviä jouluruokia. Matkalla te voitte jo poiketa maistamaan Viipurin makeita rinki-löitä taikka hyviä savolaisia kalakukkoja. Ja siellä perillä te saatte sitten syödä oikein meheviä ja maukkaita karjalaisia piirakoita mahanne täyteen. Silloin teidän ei tarvitse syödä aina niitä talkkunajauhoja, joita täälläpäin käytetään. Siellä Karjalassa te saatte myöskin nähdä sellaisia pieniä ja kauniita kotieläimiä, jotka asuvat seinissä ja muurien eli uunien takana. Tervetuloa siis sinnepäin, mistä aurinkokin varhain aamulla nousee!

Jopa valonheittäjätkin ovat sammuneet. Piitäpä sytyttää ne uudelleen palamaan. — Minun täytyy jo lähteä, sillä Pollekin jo kovasti odottaa ja hirnuu ja potkii tuolla tallissa. Olkaa nyt oikein kilttejä ja ahkeria vatedeskin, sillä tämä setä voi joskus taas poiketa tähänkin taloon katsomaan, onko paljon tottelemattomien lasten nimiä ilmestynyt siihen pieneen, mustaan kirjaan, joka on tuolla toisessa huoneessa. Siis hyvästi vain ja voikaa hyvin!

Minä vien jo tämän pienen ja kauniin pojan mukanani sinne Karjalaan. Siellä hän saa oppia taitavaksi kauppaneheksi. Hän voi sitten jatkaa minun ammattiani, kun minä tulen vanhaksi ja joudun vaivastaloon. Näke miin ja kuulemiin!

Ennen lähtöäni minä toivotan teille kaikille oikein hauskaa joulua ja ennenkaikkeaa mahdottoman hyvää ruokahalua! Viekää monta kiloa terveisiä kotinne täältä koulusta sekä myöskin joulupukilta!

Toivotan vielä kaikille kuuntelijoilleni ynnä näkijöilleni hyvää yötä ja paljon kauniita unia!

Kosti Lehtinen.

Osanottajat Vaasan Kuurojen esitelmäpäivillä.

ESITELMÄPÄIVÄT VAASASSA

Vaasan Kuuromykkäinyhdistyksen järjestämät esitelmäpäivät pidettiin 4–5 p:nä marrask. Palosaaren Suomalaisen kansakoulun yläsalissa. Hyvin onnistuivat vaikka yhdistyksen toimihenkilöt eivät olleet selvillä siitä mistä aineesta ja millä tavalla tultaisiin esitelmää pitämään, sillä tämä oli ensimmäinen kerta, kun Vaasan kuurojen yhdistys järjesti esitelmäpäivät. Kyllä nämä päivät opettivat paljon kuuroja ottamaan kirjoja esiin hyllyiltä ja lukemaan ahkerasti myöhään iltaan, joten siitä tuli hyvä lukutaito.

Esitelmäpäivät alkoivat lauantaina klo 6 ip., jolloin yhdistyksen varapuheenjohtaja hra Carl Martola lausui tilaisuuteen saapuneet tervehdulleksi. Puheessaan hän mainitsi suuren kiitollisuutensa siitä että nyt vihdoinkin saamme pitää esitelmäpäivät, jollaista ei ole Vaasassa ennen pidetty.

Tämän jälkeen esitti herra John Sundberg tervehdykset Suomen Kuuromykkäin Liitolta ja lausui hän, että Liitto kyllä mielihyvällä tahtoo antaa apuansa esitelmäpäiville kun haara-osastot sitä pyytävät. Kun kokoukseen saapuneitten keskuudessa heräsi uteliaisuutta kuulemaan rovasti H. Nybergin 60 vuotisjuhlasta viime lokak. 16 p:nä, kertoi herra Johan Sundberg siitä.

Teen juonnin jälkeen hra J. Sundberg esitelmöi tohtori Barnandon elämästä ja hänen töistään Herra Anders Håkans kertoi käynnistään Porin Kuuromykkäin yhdistyksellä, herra Jalmar Koivisto, Alavudelta, esitti erään kertomuksen.

5 p:nä, sunnuntai-aamuna klo 10, kokoonnuttiin Vaasan kaupungin hautausmaan portille, josta sitten mentiin Vaasan Kuuromykkäin yhdistyksen perustajan Albert Tallroth-vainajan haudalle. Hautapatsaan vieressä F. Liljeqvist piti puheen, kertoen vainajan elämästä ja hänen töistään maamme kuuromykkäin hyväksi, jonka jälkeen hän esitti viittomalla laulun »Nuorten rukous». Tämän jälkeen herra Carl Martola laski seppeleen vainajan haudalle.

Tämän jälkeen käytiin vielä kunniatervehdyksellä rovasti Oskari Ahlströmin haudalla, jossa Anders Håkans piti lyhyen puheen, kertoen vainajan töistä ja avusta kuurojen hyväksi.

Sitten kokoonnuttiin klo 2 päivällä jälleen Palosaaren Suomalaiselle kansakoululle, jossa taas alettiin pitää esitelmää. Saapuvilla oli 55 kuuroa. Hra A. Håkans esitti erään kertomuksen ja allekirjoittanut erään sadun. Herra C. Martola kertoi Pohjoisnaparetkestä. Kahvin juonnin jälkeen hra J. Sundberg esitelmöi Martti Lutherin elämästä ja uskonpuhdistuksesta Saksanmaalla, josta Suomikin on saanut lutherilaisen uskonnon. Pian tulee kuluneeksi 400 vuotta siitä kun lutherilainen uskonto astui voimaan, joten silloin pidetään suuret kirkkojuhlat kaikissa lutherilaisissa kirkoissa. Tämän jälkeen piti esitelmän herra C. Martola Kustaa Aadolfin elämästä ja hänen 30-vuotisesta sodastaan Saksanmaalla.

Viimeksi alkoi vanhain päivät. Hra J. Sundberg kertoi Ävikin hoidosta. Sen jälkeen kerättiin kolehti joka tuotti 91:45 vanhain kodin hyväksi.

Hyvin onnistuivat esitelmäpäivät, joten kukin meni tyytyväisenä ja mielihyvällä kotiinsa

siinä toivossa, että ensi vuonna saadaan jälleen kokoontua esitelmäpäiville jos Jumala suo elin aikaa. Kaikille esitelmänpitäjille kiitollisuudella.
N. S.

INTIAN KUUROMYKÄT

Yksi Intian eniten tuttuja näkyjä on tien ohessa oleskeleva kerjäläinen, ja sellaiset on nähtävissä kaikilla pääkaduilla ja kaikkien pyhättöjen edustalla. Kerjäläisen ammattimainen ruikutus on yksi kiusallisimpia äänejä, mitä on koskaan keksitty.

Intiassa on paljon kärsiviä, mutta ei oltua usein otettu selville siitä, kuinka suuri lukumäärä näistä kärsivistä on kuuromykkiä, ja miten kova on heidän kohtalonsa? Hiljaisuus on miltei tuntematon tässä laajassa maassa, sillä jos ihmisäänet lakkaavat olemasta, eläinkunta ja vilisevä hyönteiselämä ottavat tehtäväkseen »kuoron» jatkamisen. Mutta kaikille näille siellä on tuhansittain korvia iäti kuuroja. Viimeinen väenlasku ilmoittaa kokonaismäärän olevan 189,644 kuuromykkiä, joista 114,247 on mies- ja 75,395 naispuolista. Muudan ihminen, joka on tuntenut Intian monia vuosia huomauttaa, että tämä on luultavasti liian alhaiseksi arvioitu, koska laskijat ovat ottaneet huomioon vain heille tunnettuja ihmisiä. Ja luultavasti luotettavasti voi lisätä tätä lukumäärää toisella viidelläkymmenellä prosentilla.

Onhan mielenkiintoista panna merkille, että 5—15 v. ikäisistä on 30,228 poikaa ja 19,898 tyttöä, jota vastoin 15—20 v. ikäisten luku on vastaavasti vain 11,872 ja 7,549. Tämä erotus näyttää viittaavan tosiseikkaan, että kuuromykkiä ei ollenkaan puutu.

Englannissa, vuosisataisia kristillisiä perimätapoja noudattavassa maassa, pidetään varmana, että erityistä huolenpitoa annetaan runsaasti kovaosaisille. Mutta näin ei ole asianlaita Itämaissa. Muhamettilaiset pitävät kuuromykkiä kirottuina, kun taas hindulaiset otaksuvat, että he sovittavat synnit, jotka on tehty josakin aikaisemmassa elämässä, ja että he ansaitsevat kaiken sen, mitä he saavat. Kaikesta päättäen ei oltu yleisesti pyritty heidän opettamiseen tahi kasvattamiseen. Ja jos he jäävät eloon ensimmäisten vuosiansa vaikeuksien jälkeen, he vain yhä paisuttavat kerjäläisten armeijaa ja elävät ohikulkijoiden anteliaisuudesta.

Moninaisista syistä hyvin vähän on oltu tehty heidän asemansa parantamiseksi. Enimmät eurooppalaiset ovat täysin omissa toimisissaan kiinni. Ja kun ei kukaan voi toimittaa avustusta, hämmästyen Intian sokeain kauhistavaa lukumäärää, on mahdotonta tuntea kuuromykkäin elämää, jotka asuvat kuin jaettuina tasaisesti kautta koko Intian. Sitäpaitsi lähetystyö ei nykyään varojen puutteessa voi heittäytyä uusiin uskaliaisiin yrityksiin.

Intiassa on nykyään neljätoista k.m. koulua, joista toiset ovat kunnallisia, toiset yksityisiä. toiset lähetyksen omia, mutta näissä kouluissa on vain 475 5—15 v. ikäistä lasta, joten yksi prosentti Intian k.m. lapsista on opetettavana.

Suomentanut J. L.

Kirjallisuutta

Kuulovikainen suullisen keskustelun seuraajana.

Uusi kirja heikkokuuloisille!

Kirjoittanut Karl Brauckmann. Suomensi Naimi Päiviö. Yllämainittu kirja on äskettäin Verner Söderström O/Y kustannuksella ilmestynyt painosta innokkaan ja uhrautuvan suomalaisen kuulovikaisen auttajan ja opastajan, rouva Naimi Päiviön suomentamana.

Tämän kirjan lähimpänä tarkoituksena on opastaa heikkokuuloisia ymmärtämään ja käyttämään „silmin kuuloa” ja siten saattaa heille helpommaksi ja mahdolliseksi osanoton yhteiselämään täysikuuloisten kanssa. Kirjasta on varmaankin erinomainen apu heikkokuuloisten suurelle joukolle. Sanotaanhan Suomessa kuurojen ja heikkokuuloisten lukumäärän olevan 11 prosenttia koko maan asukasluvusta. Kotimaassaan on Brauckmannin kirja herättänyt suurta huomiota piireissä, joille se on tarkoitettu ja toivottavasti meikäläisetkin heikkokuuloiset siitä hyötyvät tutustuttuaan siihen. Luultavasti voivat kirjasta hyötyä lahjakkaammat, epävarsinaiset kuuromykkätkin. Kirjan hinta on 30 mk.

Tietoja kotimaasta

Lahjoituksia Ävikin vanhainkodille. Eräs nimeään ilmoittamaton henkilö on rov. Nybergin kautta lahjoittanut Ävikin vanhainkodille Smk. 3,000:— johtokunnan käytettäväksi parhaan ymmärryksensä mukaan. — Neiti Montin Helsingistä 100:—. — Kuurojen jumalanpalveluksessa Urjalassa koottiin Ävikin vanhainkodille 30:—.

Niilo Hakola †. Lokak. 21 p:nä nukkui ikuiseen uneen Ilmajoen Tuomikylässä maanviljelijä Niilo Hakola. Hän on hyvin tunnettu eteläpohjanmaan kuuromykille, jotka ovat hänet nähneet piirikokouksissaan Seinäjoen K.m. yhdistyksen perustamisesta saakka. Niilo Hakola joutui tutustumaan kuuromykkiin ja seuraamaan heidän harrastuksiansa, kun hänen oma nuorin tyttärensä Alli oli myös kuuro.

Niilo Hakolan ruumis kätettiin Ilmajoen hautausmaahan 2 p:nä marraskuuta. Haudalle laskettiin runsaasti seppeleitä omaisten ja ystävien puolesta. Seinäjoen R.m. yhdistys laski myös seppeleen hyvintahoisen ystävänsä ja auttajansa hauldalle.

Avioliittoon vihittiin viime marraskuun 5 p:nä Turun Kuuromykkäin yhdistyksen sihteeri Justus Helno ja neiti Elli Hartman Turun uudessa Marttinseurakunnan kirkossa. Vihkimisen toimitti Martinseurakunnan kirkkoherra Nenye. Parin päivän kuluttua, eli marraskuun 7 p:nä hra Justus Helno täytti 50 vuotta. Varhain aamulla kävi Turun Kuuromykkäin yhdistyksen lähetystö, johon kuuluivat rouva A. Rantanen ja hra E. Savisaari, esittämässä hänelle yhdistyksen onnittelet ja antamassa hänelle yhdistyksen lahjana kauniin kahvikaluston. Hän kiitti siitä. Seuraavana sunnuntaina hän antoi jonkun summan rahaa Turun Kuuromykkäin yhdistyksen oman kodin rahaston hyväksi kahvipitojen asemasta. Kiitos kauniista lahjasta hänelle!

Kuolleita. Kuopion Lääninsairaalaassa kuoli marrask. 21 p. neiti Liisa Ahonen. Hän oli syntynyt 4. 2. 1900. Viime keväänä hän sairastui umpisuolen tulehdukseen, joutuen sairaalaassa useita kertoja leikattavaksi. Keväällä hän pääsi pois, matkustaen kotiinsa toipumaan, mutta syksyllä hänen tilansa huononi niin, että hänet jälleen tuotiin sairaalaan. Tauti oli jo kuitenkin niin pitkälle kehittynyt, ettei häntä enää voitu pelastaa.

Liisa Ahonen oli tunnettu vakavaksi ja ahkeraksi työntekijäksi työssään kotiapulaisena. Viimeksi ennen sairastumistaan hän työskenteli leipuri Forsmanilla. — Lähinnä häntä kaipaavat vanhemmat ja sisarukset.

Kuuromykkäinkoulu. Käsityönopettajatar Eva Maria Paarma on määrätty hoitamaan Mikkelin kuuromykkäinkoulussa avoinna olevaa naiskäsityöiden opettajan viransijaisuutta joulukuun alusta alkaen toistaiseksi ja erintään siihen asti, kunnes virka on ehditty täyttyä.

60 vuotta täytti marraskuun 8 päivänä Tampereella rouva **Miina Karlstedt**.

Hän on syntynyt Porvoon pitäjässä ja käynyt Porvoon vanhan suomenkielisen, viittomakoulun. Meni sitte naimisiin suutari Johan Karlstedtin kanssa ja perustivat sekä oman kodin että jalkineliikkeen. Heille syntyi 2 poikaa. Molemmat ovat olleet mukana Porvoon k.m.ien riennoissa siksi kunnes v. 1915 muuttivat Tampereelle.

Miina on ollut innokkaana k.m. yhdistyksen jäsenenä, ollen monet vuodet ja vielä edelleen säännöllisesti ompeluseurassa. Juhlailtaisuuksissa Miinan apua tarvitaan, laittaman juhlaakuntoon käynnöksi, kukin y.m.

Karlstedtit ovat olleet 11 vuotta k.m. yhdistyksen vahvistajina.

Myös on ollut mukana urhelluseuran hommissa milloin tarvittiin, sillä Miina on tunnettu lämminsydämiseksi ihmiseksi, jolla on sydän paikallaan ja joka aina valmis auttamaan tarvitsevia. Milloin perheen äiti joutui vuo-teen omaksi sairaana, koti ja lapset tarvitsivat huoltajaa niin Miina oli valmis ottamaan lapset hoitoonsa ja hoitamaan taloutta, oman huushollinsa lisäksi. Niin uhrautuva ihminen hän on että hän on Tampereen k.m.ien keskuudessa erittäin arvossa pidetty, se todettiin siinä 60-vuotisjuhlassa k.m. yhdistyksessä, jossa joutui lämpimien kunnianosoitusten esineeksi.

Oaneksi olkoon ja rauhallista elämän iltaa toivoo.

K. A.

60 vuotta täytti 2 p:nä marraskuuta rouva Hakola Ilmajoella. Merkkipäivänään hän sai runsaasti kukkia ja onnittelevia, m.m. Seinäjoen K.m. yhdistykseltä.

Seinäjoen K.m. Yhdistys järjestää hauskan kuusijuhlan Yhteistalolla ensi tammik. 6 p:nä klo 16 alkaen.

Vuosikokous alkaa klo 10 samana päivänä samassa paikassa. Otetaan uusia jäseniä. Tervetuloa kaikki!

Pietarsaaren kuuromykkäinyhdistys sekä sikäläinen Kuuromykkä-Urheilijat pitävät yhteisen joulujuhlan joulukuun 31 p:nä kello 4 i.p. kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa. Ohjelma vaihteleva. Tervetuloa!

65 vuotta täyttää neiti **Johanna Näppinen** Kylmäkoskella jouluk. 23 p:nä Syntynyt on hän Tammelassa. Mutta isänsä ostettua talon Kyimäkoskelta on hän muut-

tanut sinne. On sairastanut lapsena ankan taudin ja jäänyt siitä kuuroksi. Hän on käynyt kuuromykkäinkoulun Huititsissa ja on Helena Luoman ensimmäisiä oppilaita. Käytyään siellä kolme vuotta koulua, hän sai Herran ehtoollisen ja palasi kotiinsa. Hänen isänsä kuoli v. 1897 74 vuotiaana. Tämän jälkeen talosta kaikki saivat osansa ja hän jäi äitinsä kanssa kahden ja hoiti hänen kuolemaansa saakka vuoteen 1927 jolloin hän kuoli 90 vuotiaana. Nyt hän asuu yksin omassa asunnossaan ja on kovin ahkera, hän on oppinut teke- mään kaikenlaista työtä. On kovin iloinen ja pirteä vuosia saavuttaneesta iästään huolimatta. Toivomme hänelle onnellista ja rauhallista elämän iltaa.

60-vuotias. Turun kuuromykkäinkoulun opettaja **Santeri Seppälä** täytti 60 vuotta t.k. 3 p:nä. Hra Seppälä on ollut jo 18 vuotta nykyisessä toimessaan. Varsinaisen opettajan tehtävänsä ohessa on hän ollut mukana yhteisissä valistusharrastuksissa. Taitava kynäkäyttävä hän myös on ja on m.m. tämäkin meidän lehtemme joskus saanut avustusta hänen kynästään.

50 vuotta täytti Helsingissä jouluk. 9 p:nä viivaaja **Antti Ruotsalainen**. Hän on Kuopion kuuromykkäinkoulun entisiä oppilaita, hyvin etevä ammattimies, työskennellen Tilgmann Oy:llä. Merkkipäivänsä johdosta hän sai kuuromyöiltä ja työtovereiltaan arvokkaan muistolahjan.

Luther-juhla. Marraskuun 10 p:nä vietettiin Turun kuuromykkäinkoulussa juhlaa Martti Lutherin 450-vuotis-syntymäpäivän muistoksi. Tilaisuutta varten oli koulun juhlasali kaunistettu lipulla, kukilla ja Luther-aiheisilla kuvilla.

Juhla aloitettiin virrellä „Jumala ompe linnamme“, jonka jälkeen opettaja Kierimo piti oppilaille, karttaa ja kuvia apunaan käyttäen, hartaan ja sisällönsä puheen Martti Lutherin elämänavaiheista sekä hänen työnsä arvosta ja merkityksestä uskonnollisella alalla koko jälkimaailmalle. Puheen perästä lausui oppilas Lahja Pohjola Lutherin sepittämän virren n:o 153. Lopuksi veisattiin vielä L:n virrestä 318 pari säkeistöä, johon tämä vakavatunnelmainen tilaisuus päättyi.

Juhlan loputtua juotiin kahvia ja syötiin maukkaita vehnäsi, joita 8:nnen luokan työt olivat talouskoulussa tätä tilaisuutta varten valmistaneet.

Viipurin Kuuromykkäinyhdistys viettää Uuden vuoden vastaanottojuhlaa 31.12.33—1.1.34 alkaen klo 18 i.p. Keskuskansakoululla. Ohjelma on monipuolinen. Tervetuloa!

Johtokunta.

Huom. Pohjanmaan kuurot. Mitä aiotte tehdä Uudenvuoden aattoiltana? Tulkaa Vaasan Kuuromykkä-Urheilijain toimeenpanemien Uudenvuoden valvojaisiin joulukuun 31 p:nä ja vuosikokoukseen tammikuun 1 p:nä. Lukekaa ilmoituksemme tämän lehden takasulta. Me aavistamme, että teillä on ikävä ja pitkä aika siellä maalla. Tulkaa siis Vaasaan. Siellä on hauska olla kun saa tavata entisiä ja uusia tovereita.

Vaasan Kuuromykkä-Urheilijain Johtokunta.

Tampere. Tampereen kuurojen yhdistyksen puheenjohtaja, neiti Siiri Talvia täytti viime lokakuun 1 p:nä 50 vuotta, kuten aikaisemmin jo on ilmoitettu. Syntymäpäivänsä vietti hän omaistensa piirissä kodissaan, mutta kun Hämeen kuurot kokoontuivat kirkkopäivilleen Tampereelle Pyhänmiesten päivänä niin vietettiin nti Talvian syntymäpäivää kauniilla juhlalla lähes 100 kuuron läsnäollessa. Rovasti Nyberg piti läsnäolevien kuurojen puolesta puheen hänelle sekä antoi hänelle Suomen Kuuromykkäinliiton puolesta kallisarvoisen muistolahjan, selityksillä varustetun Uuden Testamentin. Tampereen kuurot olivat antaneet suurentaa puheenjohtajansa kuvan, joka nyt paljastettiin. Kuva on ripustettu kuurojen yhdistyksen huoneen seinälle. Nti Talvia kertoi pitimmässä esitelmässään Treen kuurojen yhdistyksen 35-vuotisesta työstä, sillä nyt on juuri kulunut 35 vuotta yhdistyksen toiminnassa. Useita puheita pidettiin ja muutamat vieraspaikkakuntalaiset kuurojen yhdistysten edustajat toivat yhdistystensä terveiset sekä nti Talvialle, että Tampereen kuurojen yhdistykselle.

Kirkkopäivää vietettiin jumalanpalveluksella ja yhteisellä H. p. ehtoollisella vanhassa kirkossa. Sen jälkeen mentiin Treen NNKY:n huoneustoon, missä tavan mukaan taas tarjottiin kahvit. Kirkkopäiville oli myös saapunut opettajat, nti Anna Nyström Turusta, joka piti kaksi opettavaa esitelmää. Kaksi NNKY:n jäsentä pitivät puheita kuuroille rovasti Nybergin tulkitsessa. Pyhänmiesten päivän illalla pidettiin „Vanhaan kuurojen naisten päivää“, tyhjennettiin „Lesken ropo“-säästölaatikot j.n.e.

Maanantaina marrask. 6 p:nä oli vielä illanvietto kuurojen yhdistyksen omassa huoneustossa. Hra M. Katainen, nti Siiri Talvia y.m. esittivät opettavia kertomuksia. Pidettiin esitelmä myöskin kuuluisasta opettajattaresta puhujasta ja valtiopäivänaisestä, nti Hilda Käkikoskesta.

Kirkkopäivillä vihittiin kristilliseen avioliittoon neiti Tyyne Niemelä ja Martti Nurmimäki.

Pyydän saada esittää

sydämellisen kiitokseni

Suomen Kuuromykkäinliiton Keskushallitukselle ja sen puheenjohtajalle saamastani kallisarvoisesta kirjateos-lahjasta, jonka liiton puheenjohtaja, rovasti Nyberg luovutti minulle 4.11.-33 vietetyssä Tampereen Kuuromykkäinyhdistyksen 35-vuotisjuhlassa puheineen.

Tampereella 9. 11. -33. Kunnioittaan: *Siiri Talvia.*

Sydämellisesti kiitän

kaikkia ystäviäni, jotka minua muistivat lahjoillaan ja onnentoivotuksilla täyttäessäni 60 vuotta.

MIINA KARLSTEDT.

Riihimäen Kuuromykkäinyhdistys

järjestää tavanmukaisen

Kuusijuhla-iltaman

loppiaisenä tammik. 6 p:nä 1934, alkaen kello 12 päivällä Pohjoispiirin kansakoululla.

Ohjelma hyvä!
Tervetuloa vaan kaikki!

JOHTOKUNTA.

OHJELMALLINEN JOULUJUHLA

pidetään Turun Kuuromykkäinyhdistyksessä vanhan tavan mukaan Uuden vuoden aattona alkaen klo 19.

Tervetuloa Auran rannoille joulujuhliaan!

Helsingin K.m.Y:n Näytelmäseura

toimeenpanee

ILLANVIETON

Kuuromykkäinyhdistyksen toiminnan tukemiseksi H.K.Y:llä Liisankatu 27 A, lauantaina tammik. 6 p:nä (loppiaisenä), alkaen kello 19.

Riittävä ohjelma. - Pääsy 5:— - Tervetuloa!

JOHTOKUNTA.

Vaasan Kuuromykkäinyhdistyksen JOULUJUHLA

vietetään tammikuun 6 päivänä klo 5
Palosaaren suomalaisella kansakoululla.

Ohjelma
huvittava!

KAIKKI
SYDÄMELLISESTI TERVETULLEET!

Vaasan Kuuromykkä-Urheilijain

Uudenvuoden Valvojaiset

pidetään joulukuun 31 päivänä kello 6
Palosaaren kansakoululla

OHJELMA:

Tervehdyspuhe
Kertomus
Esitelmä (liitto-ottelu Vaasan ja Pietarsaaren kuuromykkäin urheiluseurojen kesken)
Näytelmä (Mustalaisen kosto)
Huviposti, leikkjä ja karkeloa.

KAIKKI TERVETULLEITA!

HUOM! Vuosikokous pidetään tammikuun 1 p:nä klo 2. Uudet jäsenet ovat tervetulleita.

Lahden Kuurojen yhdistys

järjestää

Joulujuhla-iltaman

tammikuun 1 p:nä 1934 kello 6 i.p.
Ohjelma monipuolinen. Rovasti Huugo Nyberg tulee puhumaan. - Tervetuloa!

JOHTOKUNTA.

KUUROMYKKÄIN LEHDEN,

Suomen Kuuromykkäin Liiton äänenkannattajan 39:s vuosikerta tarjotaan täten tilattavaksi vuodeksi 1934.

Lehti ilmestyy samankokoisena ja samanhintaisena, kuin tähänkin asti. Lehteen otetaan runsaasti kuvia, jotka esittävät henkilöitä, tapauksia, urheilua y.m. kuurojen harrastuksia. Kuuromykkäin Lehti koettaa voimainsa mukaan olla hyödyksi ja huviksi Suomen kuuroille. Urheiluun kiinnitetään erikoista huomiota lehden urheiluosastossa.

Kehoitamme kaikkia lehtemme entisiä tilaajia uudistamaan ajoissa tilauksensa ensi vuodeksi. Lehteä voi tilata joko lähimmästä postitoimistosta tahi lehden asiamiehiltä kuurojen yhdistyksissä tahi suoraan toimitukselta.

Kuurojenkoulujen oppilaat saavat lehden 5 markalla koko vuodeksi, kun tilaus tehdään jonkun kuurojenkoulun opettajan kautta.

Parasta on tilata lehti jo joulukuulla yhtäaikaan joululehden kanssa, niin lehden lähettämässä ei tule mitään seisahdusta. Tammikuun lehteä ei enää lähetetä niille, jotka eivät ole uudistaneet tilaustansa.

Tilatkaa siis »Kuuromykkäin Lehti» vuodelle 1934. Sen hinta on 20 mk. Lehti ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun alkupuolella.

Toimitus:

Huugo Nyberg.

Rurik Pitkänen.

KUOLLUT. Helsingissä kuoli äskettäin leskirouva *Anna Lindström* 83 vuoden vanhana. Hän oli kuuleva, mutta oli naimisissa kuuron jalkineyöntekijän Lindströmin kanssa ja joutui siten kuuromyökkien keskuuteen. Nuoruudessaan joutui hän paljon auttamaan kuuromyökkä Helsingissä, sillä niinä aikoina ei pääkaupungissa ollut ketään toista, jonka puoleen kuurot olisivat voineet kääntyä tarpeen tullen. Rva Lindström on todella ansainnut helsinkiläiskuurojen syvän kiitollisuuden kaikista vaivoistaan heidän tähtensä. Nyt on hänen pitkä ikänsä päättynyt ja on hän päässyt lepoon tämän elämän vaivoista.

AKKIA KUOLI Helsingissä jouluk. 6 p:nä puuseppä *Jaakko Lahoniitty* liian korkeasta verenvaineesta johduneeseen halvaukseen. Hän oli Helsingin Kuuromyökkäinyhdistyksen pitkäaikainen jäsen, hiljainen ja vaatimaton toveri. Vainajaa jäi lähinnä suremaan puoliso toisesta avioliitosta Ida, o.s. Puttonen.

Vainaja oli syntynyt 19.7.1885 Punkalaitumella. Koulunsa hän kävi Jyväskylässä. Koulunsa lopetettuaan asettui hän Helsinkiin, jossa hänestä kehittyi etevä puuseppä. Hän työskenteli useissakin puusepänilikkeissä, oli raitis, säästäväinen ja ymmärtäväinen mies.

Syvästi surren ilmoitamme, että rakas tyttäreemme ja sisaremmme

LIISA AHONEN

Iisalmelta, Haajaisten Tolpalta kovia tuskia kärsittyään kuoli Kuopion lääninsairaalassa 24. 11. -33 klo 21 33 v. 9 kk. 20 p:nä vanhana. Kanssamme muistelevat sisaret, veljet, langot ja käly sekä laaja sukulais- ja tuttipiiri.

SILJA JA JAAKKO AHONEN.

Taistelut ja rauhaa etsit,
Hengen helteet, myrskyt kestet.
Kunnes saapui kutsu Herran,
Kaikille mi kuuluu kerran
Päätyessä päivätyön.

Rakas mieheni, poikani ja veljemme

JAAKKO LAHONIITTY

syntynyt Punkalaitumella 19 p:nä heinäkuuta 1885, kuoli Helsingissä 6 p:nä joulukuuta 1933.

Ida Lahoniitty
(o. s. Puttonen)

Anna Lahoniitty
Oskari Lahoniitty perhelteen
Frans Numminen perhelteen
Väinö Nurmi perhelteen

»Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu . . . .

Ja vaikka vaeltaisain kuoleman varjon laaksossa, en minä pelkää mitään pahaa, sillä Sinä olet kanssani . . . .»